

МЕДИКИ І ПАЦІЄНТИ ВІДЧУЛИ ПЕРЕВАГИ

Громадська організація "Лікарняна каса Львівської залізниці" працює на залізниці два роки. Впродовж цього часу Лікарняна каса постійно шукає шляхи до покращення її роботи, дотримуючись основної мети – надати пацієнтам повноцінне лікування. З метою підготовки до проведення конференції ГО "Лікарняна каса Львівської залізниці" 19 квітня відбувся круглий стіл, в якому взяли участь виконавчий директор ГО "Лікарняна каса Львівської залізниці" Юрій Костюченко, голова Правління Лікарняної каси Володимир Чернега, голова Наглядової ради, голова дорожнього комітету профспілки Андрій Сенишин, заступник начальника залізниці з економічних питань Юрій Іщук, залізничники – члени Лікарняної каси та представники галузевих засобів масової інформації.

Виконавчий директор ГО "Лікарняна каса Львівської залізниці" Юрій Костюченко розповів про роботу Лікарняної каси у 2010 році:

– Станом на 1 січня 2011 року Лікарняна каса нараховує 58215 членів. Якщо порівнювати кількість випадків медичного забезпечення членів Лікарняної каси 2010 року із 2009-м, то таких звернень значно побільшало – 24337 проти 17161 – це тільки в залізничних лікарнях, а загалом 25166 проти 17500, що становить 143,8% до рівня 2009 року. Це виправдано, адже Лікарняна каса ставить за мету не витратити чітко обумовлену суму на лікування, а в міру фінансових можливостей надати повноцінне лікування. При лікуванні в уповноважених медичних закладах оплачується лікування виявлених супутніх захворювань,

спрощено систему перевищення лімітів. Уповноваженим медичним закладам авансуємо кошти, що дає можливість своєчасно та якісно надавати медичну допомогу членам Лікарняної каси. У 2010 році медичні заклади надали членам Лікарняної каси медичних послуг на суму 15,5 млн грн, у свою чергу Лікарняна каса авансувала в медичні заклади (разом із залишком 2009-го року) кошти у розмірі 16,7 млн грн. У середньому сума за надання медичної допомоги в стаціонарних відділеннях лікувально-профілактичних закладів залізниці у 2010 році становила 723 грн (у 2009 р. – 604 грн), а вже у I-му кварталі 2011 р. – 816 грн. Якщо компенсація членам Лікарняної каси витрат на лікування, згідно з п.2.2. Програми надання медичної допомоги, в се-

редньому на один випадок у 2009 році становила 683,78 грн, то у 2010 р. – 1529,02 грн, а вже у I-му кварталі 2011 р. – 1675,43 грн. Загалом суму компенсації понад 5 тисяч гривень отримали 27 осіб, більше 10 тис. грн – 12 осіб, понад 20 тис. грн – одна особа. З метою запобігання втрат при компенсації видатків членам Лікарняної каси сплату прибуткового податку Лікарняна каса взяла на себе. За результатами роботи Лікарняної каси у

колись виникали зауваження практично до всіх медичних закладів, то після того, як попрацювали з головними лікарями, таких питань практично не виникає. Щодо моніторингу із закупівлі ліків, то, на думку Юрія Костюченка, це мають проводити фахівці медичної служби разом із експертами.

Голова Правління ГО "Лікарняна каса Львівської залізниці" Володимир Чернега зазначив, що сьогодні Лікарняна каса є потужною,

2009 році та за рішенням минулорічної конференції за рахунок коштів, що залишилися за підсумками року, для лікувальних закладів залізниці придбано обладнання та апаратуру на суму понад 3 млн грн.

Незважаючи на постійне зростання цін на медикаменти та продукти харчування, розмір членських внесків не змінювався з початку діяльності Лікарняної каси. У 2010 році сума оплати харчування збільшилась з 15 до 20 грн за ліжко-день, а з 1 січня цього року становить 25 грн.

На запитання голови Наглядової ради Андрія Сенишина, яка із 16 медичних установ залізниці працює найкраще з точки зору звітності та оформлення всіх документів, Юрій Анатолійович відповів, що якщо

стабільною і надійною громадською організацією.

– На сьогодні ми спромоглися авансувати лікувальні заклади в місячних витратах, мається на увазі приблизно від 1,2 до 1,6 млн грн щомісячно, – повідомив Володимир Чернега. – До того ж у Лікарняній касі створено стабільний фонд коштів із запасом 2-місячних витрат на різні непередбачувані випадки. Однак побільшало звернень до медичних закладів. Невже наш трудовий колектив у 2010 році почав більше хворіти, ніж у 2009-му? (На 141 відсоток збільшилася кількість випадків медичного забезпечення тільки залізничників). До того ж члени нашої Лікарняної каси почали значно частіше лікуватися в інших (не залізничних) медичних устано-

вах. Якщо у 2009 році було три таких випадки, то у 2010-му – 94. Це засвідчує, що залізничники довіряють Лікарняній касі.

Своє слово про роботу Лікарняної каси висловили представники профспілкових організацій залізниці.

Зокрема, голова територіального комітету профспілки Івано-Франківської дирекції залізничних перевезень Богдан Грицак поділився своїм досвідом перебування у медичних закладах Чернівців і залізничних медичних закладах.

– Це взагалі не до порівняння, – зазначив Богдан Йосипович. – Лікарняна каса відшкодувала мені всі витрати на лікування в міській та обласній лікарнях. Лікарняна каса необхідна залізничникам, і ми через профспілку будемо її відстоювати.

Голова територіального комітету профспілки Ужгородської дирекції залізничних перевезень Ярослав Афтанас зазначив, що Лікарняна каса і страхові компанії – це велика різниця.

– Якщо керівники страхових компаній ніколи не давали ніяких даних по фінансах, говорячи, що це комерційна таємниця, то Лікарняна каса чітко звітується про витрати, – зазначив Ярослав Дмитрович. – Щодо пенсіонерів, то потрібно раз і назавжди вирішити питання із харчуванням. Одні отримують краще харчування, інші дивляться з образою – навіть лікарі говорять, що їм незручно в час обіду заходити до їдальні і все це бачити. Хотів би, щоб на конференції у цьому питанні були розставлені всі крапки. Буваю у трудових колективах часто, тож чую про потрібність Лікарняної каси, хоча є деякі неприємні нюанси, які можна виправити. І, звичайно, під час конференції повинні бути внесені зміни у Статут.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото Юрія ЮХНИЦЬКОГО

Про роботу Лікарняної каси розповіли її члени, які безпосередньо скористалися її послугами та медики залізничних медзакладів.

За словами прибиральниці Львівської дистанції колії Марії Цвик, яка 34 роки пропрацювала на залізниці, тепер вона має можливість по кілька разів на рік лікуватися в лікарні, оскільки колишня робота монтером колії негативно позначилася на її здоров'ї.

Технік Львівської дистанції електропостачання Володимир Пастернак своєчасно одержав допомогу медиків та Лікарняної каси у критичний для його життя момент важкого захворювання і зараз вдячний усім, хто створив на залізниці Лікарняну касу.

– У мене стався інсульт, – розповідає Володимир Пастернак. – Першу медичну допомогу надали в нашій Клінічній лікарні, а потім я лікувався у Львівській міській клінічній лікарні швидкої допомоги на вулиці Топольній. Там від мене практично відмовилися і відправили непритомного в Київський інститут нейрохірургії ім. академіка Ромаданова. Завдяки медичній службі заліз-

ниці, яка надала реанімобіль, мене доставили до Києва. Вважаю своїм ангелом-рятівником лікаря Клінічної лікарні залізниці Івана Михайловича Раціна, який супроводжував мене до Києва і назад до Львова, і потім у нашій лікарні продовжував мене лікувати. Лікарняна каса повернула мені половину видатків за операцію та лікування в Києві, адже тільки спочатку в столичній лікарні заплатив 120 тис. гривень. Харчування у нашій лікарні є кращим, ніж у Києві. Про роботу Лікарняної каси найкраще сказала моя сестра своєму чоловікові, який прийшов до мене: "Ти на залізниці не працюєш, тому бережи своє здоров'я, бо тобі так ніхто не допоможе". Лікарняна каса повинна працювати і рятувати інших, як рятувала мене.

Налагоджувальник колійних машин і механізмів Львівської дистанції колії Любомир Лепецький, якого спіткав нещасний випадок, потрапив у Львівську міську клінічну лікарню швидкої допомоги, де його прооперували.

– Операція коштувала понад 7 тис. гривень. Де взяти такі гроші монтеру колії? Завдяки Лікарняній касі, яка повернула мені всі витрати, я зміг повернути гроші, які позичив у добрих людей на лікування, – сказав Любомир Лепецький. – А щодо харчування, то хто не був у цій міській лікарні,

то краще хай туди не потрапляє, бо, крім каші тричі на день, ще й звареної на воді, там більше нічого не давали.

Головний лікар Клінічної лікарні Львівської залізниці Ольга Палій поділилася своїм баченням роботи Лікарняної каси:

– Мені, як головному лікарю, із Лікарняною касою працювати набагато простіше, ніж, наприклад, зі страховими компаніями. Зараз маємо можливість надати хворому таку допомогу, якої він потребує. Лікаря важливо не тільки знати, які ліки потрібно призначити, але й потрібно мати їх під рукою. Дуже важливо, щоб хворий отримав ліки вчасно і в потрібній кількості. Для медиків важливо, щоб пацієнт після лікування був здоровим і до нас не було скарг. На сьогодні Лікарняна каса передбачає спрощену систему перевищення лімітів щодо кожного конкретного захворювання. Не раз після поступлення пацієнта у важкому стані в перший день його перебування в лікарні може бути використаний весь передбачений для його захворювання ліміт, а інколи й більше, а лікарям треба негайно прийняти рішення, які саме ліки потрібні пацієнту в подальшому лікуванні. Бувають такі препарати, коли вартість одного перевищує в декілька разів загальну суму ліміту. Стосовно харчування в лікарні, то мусимо дотримуватися дієтичного меню, у стравах не повинні бути різні харчові добавки. Представники

Лікарняної каси майже щодня контролюють, як готуються страви для хворих, спілкуються з пацієнтами, всі найменші їхні зауваження враховуємо в подальшій своїй роботі.

Щодо лікування ветеранів, то лікувати їх, звичайно, треба. Хоча варто зазначити, що на кожного пенсіонера витрачаємо втричі більше коштів, ніж він за це платить. Потрібно визначити, чи згоден за пенсіонера платити працюючий член Лікарняної каси?

Андрій Сенишин з цього приводу зазначив:

– За пенсіонерів, які переважно відпрацювали на залізниці по 35-40 років, не повинна платити працююча людина, а роботодавець, адже цьому підприємству ця людина присвятила все своє трудове життя, загалом над цим питанням треба попрацювати.

Про полегшення у роботі завдяки співпраці з Лікарняною касою розповіла і старша медсестра неврологічного відділення Клінічної лікарні залізниці Іванна Воробець, зазначивши, що ті ліки, яких нема у відділенні, вона замовляє в аптеці і в найближчий час отримує їх, аби видати пацієнту.

Щодо питання закупівлі ліків Андрій Сенишин висловив побажання провести моніторинг вартості ліків у медичних закладах за участю працівників медичної служби та експертів.